

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

A6-0505/2008

15.12.2008

POROČILO

o skupni kmetijski politiki in zanesljivi preskrbi s hrano na svetovni ravni
(2008/2153(INI))

Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja

Poročevalka: Mairead McGuinness

Pripravljaec mnenja(*):
Manolis Mavrommatis, Odbor za razvoj

(*) Pridruženi odbor – člen 47 Poslovnika

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	6
MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ (*).....	6
MNENJE ODBORA ZA ZUNANJE ZADEVE.....	6
MNENJE ODBORA ZA MEDNARODNO TRGOVINO.....	6
MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO	6
PRILOGA	6
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	6

(*) Pridruženi odbor – člen 47 Poslovnika

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o skupni kmetijski politiki in zanesljivi preskrbi s hrano na svetovni ravni (2008/2153(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 33 Pogodbe o ES,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2007 o rasti cen živil in krme¹ ter svoje resolucije z dne 22. maja 2008 o rasti cen živil v EU in državah v razvoju²,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. novembra 2007 o pospeševanju afriškega kmetijstva – predlog za razvoj kmetijstva in varnost preskrbe s hrano v Afriki³,
  - ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi instrumenta za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju (KOM(2008)0450),
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom Reševanje vprašanja naraščajočih cen hrane – Smernice za ukrepanje EU (KOM(2008)0321),
  - ob upoštevanju sklepov svetovnega vrha o hrani leta 1996 ter cilja, da se do leta 2015 prepolovi število ljudi, ki trpijo lakoto;
  - ob upoštevanju pregleda kmetijstva 2008–2017, ki sta ga objavili Organizacija za prehrano in kmetijstvo (FAO) ter Organizacija za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD),
  - ob upoštevanju priporočil mednarodnega sveta za kmetijstvo (mednarodna ocena agronomske znanosti in tehnologije za razvoj – IAASTD),
  - ob upoštevanju rezultatov sistematskega pregleda skupne kmetijske politike,
  - ob upoštevanju sedanjih pogajanj STO v okviru razvojnega kroga iz Dohe,
  - ob upoštevanju pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči,
  - ob upoštevanju člena 45 svojega poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja ter mnenj Odbora za razvoj, Odbora za zunanje zadeve, Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A6-0000/2008),
- A. ker se svet prvič od sedemdesetih let 20. stoletja sooča s perečo krizo zaradi hrane, ki je nastala zaradi strukturnih, dolgoročnih dejavnikov in drugih dejavnikov, saj so se od leta

---

¹ UL C 263E, 16. 10. 2008, str. 621.

² Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0229.

³ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0577.

2006 svetovne cene koruze potrojile, svetovne cene pšenice so se v dveh letih povečale za več kot 180 %, svetovne cene hrane pa za približno 83 %,

- B. ker se je velik, nepredviden dvig cen zgodil v razmeroma kratkem času med septembrom 2006 in februarjem 2008, poleg tega pa so se svetovne cene drugih živil v zadnjih dveh letih podvojile in bodo po pričakovanjih ostale visoke kljub sedanjemu padcu cen nekaterih žit, kot je razvidno iz termiskega trga;
- C. ker dvig cen živalske krme bremeni proizvodne stroške, kar lahko povzroči zmanjšanje proizvodnje izdelkov iz živinoreje, po katerih je že in še bo povečano povpraševanje, zlasti v gospodarstvih v vzponu,
- D. ker bodo po predvidevanjih FAO in OECD cene blaga v primerjavi s preteklim letom morda padle, vendar predvidoma ne na raven pred letom 2006; ker pa bodo velika nihanja cen blaga morda postala bolj izražen in reden pojav na svetovnem trgu; ker visoke cene hrane ne pomenijo samodejno višjih dohodkov za kmete, večinoma zaradi hitrejše rasti vhodnih stroškov za kmetije ter vedno večje razlike med proizvodnimi stroški in potrošniškimi cenami,
- E. ker so se svetovne zaloge hrane zmanjšale na kritično nizko raven, od enoletne zaloge hrane po drugi svetovni vojni na le 57 dni zalog leta 2007 ter na zgolj 40 dni zalog leta 2008,
- F. ker imajo ti in drugi dejavniki takojšnje in resne posledice za veliko število ljudi; ker so se na svetovni ravni zaradi krize visokih cen hrane milijoni ljudi znašli v revščini in lakoti; ker je ta razvoj povzročil nemire in neredne po svetu, kar še bolj destabilizira države in regije po svetu; ker so se celo zaloge EU tako zmanjšale, da sedaj program za nujno pomoč v hrani ne more več razdeljevati hrane,
- G. ker je v državah v razvoju po zadnjih ocenah svetovnih organizacij za boj proti lakoti v tem trenutku ena oseba od petih podhranjena in trpi zaradi dolgotrajne lakote in ker vsak dan po svetu zaradi lakote in revščine umre več kot 30.000 otrok,
- H. ker kmetijstvo v državah v razvoju nudi zaposlitev in preživetje več kot 70 % delovne sile, v številnih afriških državah pa več kot 80 %, in so zaradi tega politike za razvoj podeželja nujne za učinkovito odpravljanje revščine in lakote,
- I. ker v državah v razvoju ženske pridelajo med 60 in 80 % hrane in so odgovorne za polovico svetovne proizvodnje hrane ter ob upoštevanju zelo pomembne vloge žensk pri oskrbi družine ter dejstva, da so ženskam zemlja in sredstva za pridelavo bistveno težje dostopna kot moškim, jih je treba dosledno podpirati in spodbujati,
- J. ker sedanja kriza najmočneje vpliva na gospodinjstva z nizkimi dohodki v EU in državah v razvoju, kjer delež, ki ga gospodinjstva porabijo za hrano, znaša 60 do 80 % celotnega dohodka, v primerjavi s povprečjem EU, ki znaša manj kot 20 %,
- K. ker Parlament in Svet nenehno pozivata k odločnemu odzivu na svetovni problem, da se predvsem zagotovi potrebno financiranje za kmetijske proizvodne vložke ter pomoč pri

uporabi tržnih instrumentov za obvladovanje tveganja;

- L. ker je Evropska unija še vedno glavna pridelovalka hrane in na svetovni ravni pridelava 17 % pšenice, 25 % mleka, 20 % svinjskega mesa in 30 % govejega mesa, vendar pa je tudi velika uvoznica kmetijskih proizvodov, saj je njena raven preskrbe z mnogimi osnovnimi kmetijskimi proizvodi mnogo nižja od praga samozadostnosti,
- M. ker ima Evropska unija vodilno vlogo pri določanju standardov za proizvodnjo hrane na najvišji ravni, kjer je poudarek na sistemu sledljivosti od kmetije do krožnika ter zagotavljanju varnosti hrane, pridelane v EU,
- N. ker ima Evropska unija vodilno vlogo tudi pri pobudah za varovanje okolja, katerih namen je zaščititi naravne vire, hkrati pa to pomeni dodatno stroškovno breme za kmete EU,
- O. ker je Evropska unija vodilna svetovna darovalka razvojne in humanitarne pomoči, vendar se je na svetovni ravni pomoč, namenjena kmetijstvu, od 80. let 20. stoletja stalno zmanjševala, zlasti tista iz Evropske unije,
- P. ker Evropska unija po tradiciji financira približno 10 % razvojnega sodelovanja v svetu, poleg prispevkov držav članic; to potrjujejo tudi sedanji prispevki prek instrumentov ES (približno 1,8 milijarde EUR: 1 milijarda v okviru novega instrumenta za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju, preostanek pa je trenutno na voljo prek instrumentov razvojne in humanitarne pomoči),,
- Q. ker se bo svetovno povpraševanje po hrani do leta 2050 predvidoma povečalo, se bo morala povečati tudi svetovna proizvodnja hrane ob sočasnem pritisku na naravne vire,
- R. ker bi po podatkih FAO za zagotovitev zanesljive preskrbe s hrano za svetovno prebivalstvo, ki bo leta 2050 doseglo 9 milijard, zadostovala investicija 30 milijard EUR letno,
- S. ker so se sedanji mednarodni in regionalni sporazumi izkazali kot nezadostni za urejanje preskrbe trga in trgovine; ker bi moralo biti nedavno zvišanje cen hrane opozorilni znak za vlade po svetu, da se kmetijske proizvodnje ne sme jemati kot samoumevno,
  - 1. potrjuje, da je zanesljiva preskrba s hrano v svetu izredno nujno vprašanje za Evropsko unijo ter poziva k takojšnjemu in stalnemu ukrepanju, da se zagotovi zanesljiva preskrba s hrano za državljane EU in na svetovni ravni; meni, da je treba v svetu ponovno ovrednotiti vsa kmetijstva in kulture, namenjene za prehrano; poudarja, da bi morala biti hrana potrošnikom dostopna po zmernih cenah, hkrati pa je treba zagotoviti dostojen življenjski standard za kmete;
  - 2. poudarja pomen skupne kmetijske politike (SKP) kot sredstva za zanesljivo pridelavo hrane v Evropski uniji; meni, da je SKP od svojega začetka leta 1962 državljanom EU omogočila zanesljivo preskrbo s hrano, poleg tega pa tudi varovanje in krepitev podeželskega okolja, standardi EU za proizvodnjo hrane pa so najvišji na svetu; poudarja,

da mora kmetijstvo v Skupnosti tudi v prihodnosti ohraniti takšno vlogo;

3. vendar ugotavlja, da se je v zadnjih 25 letih kot rezultat številnih reform SKP kmetijska proizvodnja v Evropski uniji zmanjšala, poudarek pa se je od količine preusmeril na kakovostno proizvodnjo po zahtevah trga; meni, da so bile zaradi te preusmeritve izgubljene potencialne tržne priložnosti za proizvajalce v Evropski uniji, hkrati pa se je povečala odvisnost od uvožene hrane iz tretjih držav, ki je pridelana po zelo različnih proizvodnih standardih, rezultat tega pa so neenaki konkurenčni pogoji za kmetijske proizvode iz EU;

Razmere in vzroki

4. poudarja, da je pred nedavnim porastom cen hrane več kot 860 milijonov ljudi na svetu trpelo kronično lakoto; ugotavlja, da bi se po predvidevanjih Svetovne banke zaradi višjih cen hrane še dodatnih 100 milijonov ljudi znašlo v še večji revščini;
5. priznava mnenje Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO), da so zaradi vse višjih cen hrane najbolj prizadete države neto uvoznice hrane, veliko teh držav pa je med najmanj razvitimi na svetu; ponovno poudarja, da sta revščina in odvisnost od uvoza hrane vodilna vzroka za nezanesljivo preskrbo s hrano; se zaveda, da se na mednarodnih trgih dejansko trguje le z majhnim odstotkom svetovne proizvodnje hrane, ki vedno bolj izvira iz majhnega števila držav izvoznic;
6. ugotavlja, da sta bili letini najpomembnejših žit v letih 2007 in 2008 dobri; ugotavlja, da je bil vzrok za takojšen problem nezanesljive preskrbe s hrano v letu 2007 zmanjšana ponudba in zvišanje cen osnovnih dobrin; je zelo zaskrbljen zaradi majhnih svetovnih zalog hrane, ki sedaj zagotavljajo za manj kot 40 dni žita za ves svet;
7. poudarja, da je lahko zadovoljevanje osnovnih potreb prebivalstva, predvsem po hrani in vodi, vzrok konfliktov; ugotavlja, da se bodo z rastjo svetovnega prebivalstva, ki se bo po ocenah do leta 2050 povečalo za 3 milijarde ljudi, take napetosti v vseh delih sveta še zaostrele; zato poziva, naj se pri pripravi kmetijske politike v prihodnje upošteva tudi ta geostrateški dejavnik;
8. z zaskrbljenostjo ugotavlja vse višje cene kmetijskih vložkov (višje cene gnojil, semen ipd), ki so povzročile zvišanje stroškov, ki niso bili vsem kmetov obračunani na enak način (zlasti v živinoreji), in znatno zmanjšale možnost za povečanje dohodkov za kmete prek zvišanja cen osnovnih dobrin, zaradi česar se zmanjšuje spodbuda za povečanje pridelave; je zaskrbljen, ker bi lahko velik porast cen vložkov povzročil manjšo porabo in po možnosti tudi manjšo pridelavo, kar bo še povečalo krizo s hrano v Evropi in svetu;
9. ugotavlja, da so cene na blagovni borzi v trenutni sezoni hitro padle, zaradi česar so proizvajalci zaskrbljeni, zaupanje med kmeti pa se je zmanjšalo;
10. poudarja pomen celovitega pogleda na naraščanje cen hrane, ki upošteva naraščanje cen energije za končne potrošnike, močnejše vremenske pojave in povečano povpraševanje po energiji zaradi povečanja svetovnega prebivalstva, ter poziva Komisijo, naj nadalje razišče možne povezave med visokimi cenami hrane in naraščajočimi cenami energije, zlasti za

gorivo; nadalje poudarja, da je treba sprejeti ukrepe, s katerimi se bo s pomočjo učinkovitejše rabe energije in razvoja energetske varčnejših kmetijskih proizvodnih sistemov zmanjšala odvisnost kmetijstva od virov fosilne energije;

11. poziva k političnim instrumentom za preprečevanje tako velikih in škodljivih nihanj cen, kjer bi bila upoštevana potreba za zagotavljanje dostojnega življenjskega standarda za proizvajalce; meni, da sistem enotnega plačila na kmetijo kmetom ponuja priložnost, da preusmerijo pridelavo glede na potrebe trga, vendar morda ne zadostuje za obvladovanje velikih nihanj tržnih cen;
12. opozarja na dolgoročne strukturne razloge nedavnega porasta cen osnovnih kmetijskih proizvodov, vključno z nenehno rastočim svetovnim povpraševanjem in vztrajnim zmanjševanjem naložb v kmetijsko proizvodnjo; ugotavlja, da so med temi dejavniki višje cene energije, zlasti cena nafte, močno vplivale na svetovno kmetijsko proizvodnjo (in sicer so se povečali stroški proizvodnje na kmetiji ter stroški distribucije hrane) in na pojav krize s hrano v revnih državah (torej gre za zvišanje stroškov prevoza v teh državah);
13. ugotavlja, da sta se leta 2007 2 % proizvodnje žit EU namenila za biogoriva, v primerjavi s 25 % proizvodnje koruze v ZDA, namenjenih proizvodnji etanola v letu 2007; poziva k svetovni oceni tega trenda in učinka na cene hrane ter poziva k političnemu usklajevanju na svetovni ravni, da preskrba s hrano ne bi bila ogrožena zaradi pritiska za proizvodnjo obnovljivih virov energije; zahteva, da mednarodni in regionalni sporazumi vsebujejo obvezo, da pomoč proizvodnji biogoriv ne bo ogrožala zanesljive preskrbe s hrano na svetovni ravni in da bo spoštovala predpise, da ne bi prišlo do izkrivljanja konkurence med trgovinskimi partnerji; vendar zahteva, da se Evropska unija odločno zavzame za spodbujanje biogoriv druge generacije;
14. poudarja, da je treba doseči ravnotežje med proizvodnjo biogoriv in bioenergije na eni strani ter nujnimi zalogami živil na svetovni ravni na drugi strani. Povečanje proizvodnje biogoriv in bioenergije ima lahko pozitiven vpliv na kmetijsko-živilski sektor, ki v tem trenutku občuti negativne posledice zvišanja cen surovin, ki jih potrebuje predelovalna industrija (gnojila, dizelsko gorivo itd.). Razvoj obnovljivih virov energije predstavlja ustrezno gospodarsko in družbeno alternativo razvoja podeželja ter trajnostni način varstva okolja, toliko bolj če se upoštevajo cilji Evropske unije glede obnovljivih virov energije do leta 2020. Obenem pa je treba sprejeti ukrepe za zaustavitev negativnih posledic, ki jih lahko ima povečana proizvodnja energetskih kultur za biotsko raznovrstnost, cene hrane in način izkoriščanja zemlje;
15. ugotavlja, da je Evropska unija z odpravo prahe veliko prispevala k povečanju zalog kmetijskih proizvodov;
16. opozarja na hitro spreminjajoče se prehranjevalne navade potrošnikov, zlasti v državah v vzponu, kjer je zaradi večjega uživanja mesa in proteinov potrebno več žit; ugotavlja tudi dobrodošlo zvišanje realnega dohodka v državah, kot sta Kitajska in Indija, ki še naprej spodbujata povpraševanje po kmetijskih proizvodih in predelani hrani;
17. meni, da je treba spremljati vse večjo koncentracijo trga v drobnoprodajnem sektorju

hrane, da ne pride do pojava monopola, saj dejavnosti velikih trgovcev na drobno niso vedno v najboljšem interesu proizvajalcev, predelovalcev ali potrošnikov;

18. želi, da se sprejmejo alternativni ukrepi za vzpostavitev ravnotežja v korist majhnih proizvajalcev, ki se ne morejo pogajati z veliki trgovci na drobno. Kljub temu, da na ravni EU obstaja zakonodajni okvir, ki prepoveduje monopole in preprečuje, da veliki proizvajalci zlorabljujejo svoj prevladujoči položaj na trgu Evropske unije, še vedno ne obstaja posebna ureditev za boj proti monopolističnim praksam nekaterih velikih supermarketov in hipermarketov;

Odziv Evropske unije

19. meni, da bi skupna kmetijska politika morala ostati temelj politike EU za zanesljivo preskrbo s hrano danes in po letu 2013 ter da so delujoči ekosistemi, plodna tla, stabilni vodni viri in mnogostransko podeželsko gospodarstvo nujno potrebni za dolgoročno zanesljivo preskrbo s hrano; prav tako meni, da mora skupna kmetijska politika (skupaj z drugimi politikami Skupnosti) bolj prispevati k doseganju ravnotežja v svetovni prehrani;
20. vendar meni, da je treba SKP še bolj prilagoditi vprašanju zanesljive preskrbe s hrano; je razočaran, da se Evropska komisija v svojih predlogih sistematskega pregleda maja 2008 ni povsem soočila z izzivom; nasprotuje odpravi ukrepov za upravljanje trga ter zmanjševanju izplačil podpor kmetom;
21. ob upoštevanju pregleda proračuna za leti 2008–2009 poziva k stabilni in stalni ravni odhodkov EU in držav članic za SKP, pri čemer naj se kmetom zagotovi dostojen dohodek; opozarja, da kmetje potrebujejo stabilno politično okolje, da lahko načrtujejo za prihodnost; poudarja, da mora taka politika temeljiti predvsem na dohodkovni varnostni mreži v primeru nevarnosti ali kriz, ki bi nastale zaradi hudih naravnih pojavov ali izkrivljanja trga ter velikega padca cen za nenavadno dolgo obdobje; v tem pogledu poudarja, da kmetijstvo prinaša pomembno dodano vrednost nacionalnim in evropskemu gospodarstvu;
22. poudarja, da zgolj trg proizvajalcem ne more zagotoviti zanesljivosti dohodkov, ki pa jo potrebujejo za nadaljevanje kmetovanja zaradi visokih stroškov skladnosti s standardi EU za proizvodnjo hrane, varnost hrane, dobro počutje živali in okoljskimi standardi; vendar pozdravlja vse večjo tržno usmerjenost SKP; hkrati obžaluje, da cilji reform iz leta 2003 za zagotovitev višjih tržnih cen in manj birokracije za kmete niso bili v celoti doseženi;
23. meni, da številni predpisi navzkrižne skladnosti odvrtaajo proizvajalce in naj bodo zato, kjer je mogoče, čim preprostejši; ob tem pozdravlja pobude Komisije za poenostavitev;
24. je zaskrbljen, ker lahko predlagana zakonodaja EU (na primer o fitofarmaceutskih sredstvih) močno vpliva na zmanjšanje sredstev, ki so kmetom na voljo za povečanje donosa ter lahko dejansko povzroči bistveno zmanjšanje kmetijske proizvodnje EU; poziva k podrobni oceni učinka vseh predlaganih ukrepov, zlasti na posledice za zanesljivo preskrbo s hrano;
25. poziva Komisijo, naj preuči učinek pobud za ublažitev podnebnih sprememb na kmetijski sektor; kmetijstvo mora prispevati svoj delež v boju proti podnebnim spremembam, vendar mora za to prejeti tudi sredstva, da se bo lahko soočilo z učinki podnebnih

sprememb kot eden izmed gospodarskih sektorjev, ki je najbolj občutljiv na podnebne spremembe, tako da se zaradi njih ne bo zmanjšala kmetijska proizvodnja EU, ki bi se nato nadomestila s proizvodnjo iz uvoza;

26. meni, da je treba pregledati sisteme EU in druge mednarodne sisteme spremljanja proizvodnje in trgov, da se zagotovi hitrejši mehanizem opozarjanja za določitev proizvodnih smernic; meni, da je treba vzpostaviti svetovni sistem popisa hrane in svetovni sistem zalog hrane ter da bi morala Evropska unija prevzeti vodilno vlogo pri vzpostavljanju takega sistema; poziva Evropsko komisijo, naj sodeluje s svetovnimi partnerji in glede tega pripravi predloge;
27. poziva k uvedbi učinkovitih zavarovalnih polic, ki bodo ščitile pred obsežnim nihanjem cen in dohodkov ter vremenskimi vplivi na proizvodnjo;
28. poziva Komisijo, naj načrtuje učinkovit sistem EU za spremljanje trga, ki bo sposoben zaznati spremembe in težnje pri cenah kmetijskih proizvodov in vhodnih stroškov; poudarja, da mora sistem biti pregleden in omogočati primerjavo med podobnimi proizvodi v različnih državah;
29. meni, da je treba v okviru FAO oblikovati mednarodno opazovalnico cen kmetijskih proizvodov, vhodnih surovin in živil, da bi lahko spremljali podatke na mednarodni ravni;
30. ugotavlja, da so bili v vrsti reform SKP izboljšani elementi kmetijske politike EU, ki izkrivljajo konkurenco, ker negativno vplivajo na kmete v državah v razvoju, vendar pa ostaja trgovinska izmenjava neenaka ter je treba še mnogo narediti za oblikovanje bolj pravičnega sistema;
31. vendar ugotavlja, da so reforme politike EU za izpolnitev zahtev STO povzročile preusmeritev podpor SKP od plačil, vezanih na proizvodnjo, odpravo ukrepov za upravljanje trga ter odprtje trgov, zaradi česar potrošniki in proizvajalci vse bolj občutijo nestabilnost svetovnega trga; zahteva, da skupna kmetijska politika vsebuje določbe o zanesljivi preskrbi s hrano, ter da trgovinski sporazumi predvidijo za partnerje enake obveznosti pri urejanju trga, ki ne bodo spravljale v nevarnost zanesljive preskrbe s hrano na svetovni ravni; poziva Komisijo, naj se v okviru pogajanj STO zavzame za kvalificiran dostop do trga, ki bo zagotovil, da cenen uvoz ne bo spodkopal visokih okoljskih standardov kmetijstva EU ter pravice vsake države do zanesljive preskrbe s hrano;
32. ugotavlja, da Evropska unija napreduje pri izpolnjevanju svojih zavez, da odpravi vsa izvozna nadomestila do leta 2013 in da se s pomočjo nadaljnjih reform tržne podpore v okviru sistematskega pregleda SKP vzpostavijo instrumenti, ki so v skladu s sporazumi STO;
33. meni, da je finančni instrument za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju nujen prvi korak za reševanje sedanjih potreb najbolj prizadetih zaradi visokih cen hrane; vendar poudarja, da je to enkratni instrument, vzpostavljen za sredstva iz razdelka 4 proračuna EU, ki so namenjena kmetijstvu v majhnem obsegu v najbolj prizadetih državah, kar bo treba okrepiti z nadaljnjimi naložbami; meni, da bi morala Komisija opraviti revizijo porabe denarja ter zagotoviti njegovo trajnostno porabo na

področjih, kjer je potreba največja, ter da bi bilo treba o tem redno poročati Parlamentu; poleg tega zahteva, da ima Parlament reden pregled nad izvajanjem prek regulativnega postopka s pregledom;

34. poziva Komisijo, naj okrepi svoje sedanje programe za zagotavljanje zanesljive preskrbe s hrano v Evropi in po svetu; poziva h krepitvi tematskega programa zanesljive preskrbe s hrano (2007–2010), kjer je zdaj na voljo 925 milijonov EUR za celotno programsko obdobje; pozdravlja predlog za povečanje dodeljenih proračunskih sredstev za program razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti, ki ga je Komisija predstavila 17. septembra 2008; poziva Komisijo, naj sprejme skupno strategijo za vsa vprašanja, povezana z zanesljivo preskrbo s hrano, ki bo prinesla skladnost med vsemi politikami Unije;
35. je zaskrbljen zaradi sedanje svetovne finančne krize, ki bi lahko povzročila zmanjšanje sredstev za kmetijstvo; poziva Evropsko komisijo, naj preuči učinke finančne krize na kmetijski sektor ter obravnava predloge za zagotovitev stabilnosti sektorja, tudi glede dostopa do posojil in jamstev za kredite;
36. opozarja na izsledke raziskave, da se potrošniki večinoma ne zavedajo pomembnih koristi, ki jih omogoča SKP z zanesljivo preskrbo s hrano in hrano po zmernih cenah¹; poziva k oblikovanju politike za obveščanje državljanov ter k ponovni zavezi za poenostavitev ukrepov, s čimer bi se povečala ozaveščenost o instrumentih in koristih SKP; predlaga, da se seznanj javnost s stroški, ki bi jih imela, če ne bi bilo skupne kmetijske politike;
37. meni, da mora skupna kmetijska politika imeti pomembno vlogo v zunanjih zadevah Evropske unije in razvojni politiki, zlasti pri zunanji politiki za zanesljivo preskrbo s hrano; meni, da lahko skupna kmetijska politika poleg tega, da zagotavlja proizvodnjo hrane v Evropski uniji, prispeva k zadovoljevanju splošnega povečanega povpraševanja po hrani;
38. ugotavlja, da oboroženi konflikti zelo negativno vplivajo na proizvodnjo hrane in njeno dostopnost; izraža zaskrbljenost zaradi resnih posledic, ki jih ima nagnjenost h konfliktom na zanesljivost preskrbe s hrano, na primer zaradi množičnega preseljevanja, ohromitve kmetijske proizvodnje in škodljivih posledic za osnovno infrastrukturo;
39. meni, da je bistvenega pomena preprečiti razdiralno konkurenčno pehanje za skromnimi viri hrane; zato poziva k učinkovitejšemu usklajevanju EU z nevladnimi organizacijami, organizacijo za prehrano in kmetijstvo ter drugimi mednarodnimi agencijami na tehnični ravni ter z organizacijo združenih narodov na politični ravni, da se spodbudi pravičen dostop do svetovnih virov hrane ter da se poveča proizvodnja hrane v ključnih državah v razvoju, ob doslednem upoštevanju biotske raznovrstnosti in kriterijev trajnostnega razvoja;
40. poziva Evropsko unijo, naj pomaga državam s tveganjem za konflikte pri oblikovanju lastne trdne kmetijske politike, ki temelji na lahki dostopnosti surovin, kakovostnem izobraževanju in ustreznem financiranju ter na zanesljivi infrastrukturi; meni, da bi

---

¹ Raziskava Agri Aware TNS/Mrbi, izvedena na Irskem avgusta 2008, Hats off to the CAP

morala biti pomoč EU usmerjena v izboljšanje samozadostnosti pri preskrbi s hrano v državah v razvoju prejemnicah, s čimer bo bolj zanesljiva regionalna preskrba s hrano ter boljša dostopnost hrane za najrevnejše družbene skupine;

41. ugotavlja, da nekatera gospodarstva v vzponu načrtujejo najem velikih zemljišč v revnejših predelih Afrike in Azije za pridelavo hrane, ki bi jo potem poslala na svoja tržišča, s čimer bi bila njihova preskrba s hrano bolj zanesljiva; meni, da bi morala Evropska unija skupaj z organizacijo za prehrano in kmetijstvo ta pojav resno obravnavati kot glavno grožnjo za zanesljivo preskrbo s hrano ter učinkovito kmetijsko politiko v državah gostiteljicah;

Kmetijstvo v državah v razvoju

42. poudarja, da je zaradi tega izziva pri preskrbi s hrano treba povečati proizvodnjo hrane, da bi zadovoljili vse večje povpraševanje, pri čemer je treba proizvajati bolje, z manjšimi stroški in na bolj trajnosten način; meni, da je za doseg tega cilja treba ponovno natančno preučiti javne politike, da bi izboljšali metode proizvodnje in gospodarjenja z zalogami ter ureditev svetovnih trgov;
43. poudarja, da so potrebni srednje- in dolgoročni ukrepi za razvoj kmetijstva in proizvodnje hrane v državah v razvoju, zlasti v Afriki, ob upoštevanju priporočil mednarodnega sveta Združenih narodov (IAASTD); meni, da je razvoj kmetijstva lahko izhodišče za širši gospodarski razvoj države;
44. meni, da bi se moral Evropski razvojni sklad bolj osredotočiti na kmetijstvo, še zlasti na male kmetije in nadaljnjo predelavo proizvodov na kraju samem, saj velika večina revnih na svetu živi na podeželskih območjih, ki so močno odvisna od kmetijske proizvodnje; poleg tega meni, da si je treba prizadevati za določitev pravil za trgovino s kmetijskimi proizvodi, s katerimi bi zagotovili preskrbo s hrano v vseh državah; meni, da bi morali državam v razvoju priznati trgovinske ugodnosti, ki podpirajo krepitev nacionalne proizvodnje; poziva Komisijo, naj med pogajanjimi z STO kakor tudi med pogajanjimi o sporazumih o gospodarskem partnerstvu z državami v razvoju te vidike upošteva;
45. meni, da v državah v razvoju večjo kmetijsko proizvodnjo resno ovira pomanjkljiv dostop za male kmete do posojil in mikrokreditov za naložbe v boljša semena, gnojila in namakalne sisteme; poleg tega opozarja na vprašanje jamstev za posojila, ki v večini primerov niso možna; poziva Evropsko investicijsko banko, naj preuči, kako oblikovati programe za lokalne proizvajalce hrane v državah v razvoju z jamstvi za posojila, da se omogoči dostop do kreditov in mikrokreditov;
46. ponovno izraža prepričanje, da so potrebni regionalno povezani kmetijski trgi; poziva Komisijo, naj podpre regionalno sodelovanje in povezovanje; skupino afriških, karibskih in pacifiških držav opozarja na uspeh kmetijskega povezovanja v Evropi ter na stabilnost, ki jo omogoča že več kot 50 let; zato spodbuja regionalne gospodarske skupnosti držav AKP, naj okrepijo svojo dejavnost na področju kmetijstva, ter poziva države v razvoju, naj med seboj zmanjšajo trgovinske ovire;
47. poleg tega poudarja dejstvo, da je kmetijstvo treba spremeniti iz sistema samooskrbnega

kmetijstva v podeželsko gospodarstvo, ki bo ustvarjalo nova delovna mesta; meni tudi, da je treba za razvoj močnega kmetijskega sektorja posebno pozornost nameniti ukrepom za podporo mladih kmetov v državah v razvoju; meni, da bi si Evropska unija morala bolje prizadevati za sodelovanje in podpreti posodobitev prehranjevalnih verig v državah v razvoju, da bi te postale učinkovitejše; meni tudi, da bi Evropska unija morala podpreti pobude, kot je skupni program za semena, ki so ga sprožili Afriška unija ter njeni nacionalni in regionalni partnerji;

48. meni, da morajo države v razvoju v okviru učinkovite razvojne politike sprejeti nacionalno ali skupno regionalno strategijo za razvoj podeželja, ki bo vsebovala natančne ukrepe za podporo proizvajalcev in proizvodov; meni, da v tem okviru pomoč za razvoj, ki jo daje EU, ne bo imela fragmentarnega značaja, ampak bo del nacionalne ali skupne regionalne strategije za razvoj podeželja, ki bo sofinancirana;
49. zahteva ustanovitev stalnega sklada za zanesljivo preskrbo s hrano v podporo najrevnejših na svetu v okviru razdelka 4 splošnega proračuna Evropske unije, ki bi dopolnjeval druge razvojne ukrepe, financirane s sredstvi Evropske unije;
50. pozdravlja svetovne pobude, kot je delovna skupina Združenih narodov na visoki ravni o svetovni krizi zaradi cen hrane, ter meni, da bi morala Evropska unija svoja prizadevanja usklajevati s to delovno skupino; poudarja pomen prostovoljnih smernic človekove pravice do hrane, ki so jih sprejele države članice Organizacije za prehrano in kmetijstvo; poleg tega predlaga, naj se za zagotovitev razpoložljivosti hrane vzpostavi svetovni sistem obveznih zalog, pa tudi boljši osnovni sistem skladiščenja za ključne proizvodne vložke (beljakovine, gnojila, semena, pesticide), ki naj bo po možnosti temeljil na akterjih zasebnega sektorja, tudi združenjih kmetov;
51. se zaveda zavez EU državam v razvoju ter sedanjih in prihodnjih obveznosti v skladu z STO; zahteva, da podporni ukrepi EU pripomorejo k ciljem, navedenim v deklaraciji afriških vlad iz Maputa iz leta 2002; poziva države članice, naj spoštujejo svoje obveznosti pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja Združenih narodov, zlasti o zagotavljanju 0,7 % svojega bruto nacionalnega proizvoda za razvojno pomoč; vendar meni, da je kakovost razvojne pomoči pomembnejša od zneskov, ki se zanjo porabijo;
52. obžaluje, da se je zmanjšal znesek razvojne pomoči, namenjen kmetijstvu in razvoju podeželja, ki je leta 1980 znašal 17 % ter le 3 % leta 2006; poziva Komisijo, naj usmerja in spremlja prispevek finančne podpore EU za doseganje rasti na podlagi kmetijstva ter naj si prizadeva, da vlade v skladu s svojimi zavezami porabijo 10 % nacionalnega proračuna za kmetijski sektor (na primer z določitvijo ciljev, usmerjenih v nacionalno kmetijsko politiko);
53. ponovno potrjuje, da je kmetijstvo za države skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) bolj kot ostali sektorji sposobno spodbuditi rast, ki koristi najrevnejšemu kmetijskemu prebivalstvu, kar predstavlja konkretno pomoč pri doseganju prvega razvojnega cilja tisočletja, izkoreninjenju skrajne revščine in lakote, ter poudarja, da je zato treba ukrepati takoj in spodbuditi večje naložbe v kmetijstvo in razvoj podeželja;
54. poudarja, da mora kmetijski razvoj temeljiti zlasti na pravici do hrane in pravici do

proizvajanja hrane ter vsem ljudem omogočati pravico do varne, hranljive in kulturno primerne hrane, pridelane na ekološko sprejemljive in trajnostne načine v okviru samostojne kmetijske strukture;

55. poziva Evropsko unijo, naj prizna pravico držav v razvoju do neodvisnosti pri preskrbi s hrano ter naj jo podpira s ciljnim ukrepi, pri čemer je treba najprej uporabiti in razširiti razpoložljive strukture in vire, na primer seme, gnojila, sredstva za pridelavo, ter spodbujati regionalno povezovanje;
56. poziva Evropsko unijo, naj kmetijstvo ponovno postavi v središče svojega razvojnega načrta in nameni posebno prednost programom za razvoj kmetijstva, ki vključujejo jasne in izvedljive cilje za zmanjšanje revščine, zlasti ukrepom, ki spodbujajo kmetijstvo z majhnimi kmetijami ter podpirajo pridelavo hrane za lokalne trge z izkoriščanjem biotske raznovrstnosti, s posebnim poudarkom na krepitvi zmogljivosti za male kmete in ženske;
57. poziva Evropsko unijo, naj združi moči z državami članicami, državami AKP, mednarodnimi organizacijami, regionalnimi razvojnimi bankami in zasebnimi ustanovami, nevladnimi organizacijami in lokalnimi oblastmi, da bi v regionalne programe bolje vključili nove projekte in programske posege za rastoče cene hrane;
58. poziva k ukrepom za izboljšanje usposabljanja, da bi tako mladim omogočili doseganje višje izobrazbe na področju kmetijstva, vključno z usposabljanjem o izpolnjevanju sanitarnih in fitosanitarnih standardov EU, ter k ustvarjanju novih zaposlitvenih možnosti za diplomante kmetijskih programov, z namenom zmanjšati revščino in migracijo s podeželja v mesta ter za preprečevanje migracije kot bega možganov iz držav v razvoju v razvite države;
59. opozarja na kodeks dobrega ravnanja pri preprečevanju in upravljanju prehranske krize 2008, ki ga je pripravila mreža za preprečevanje prehranske krize (FCPN), ter poziva k izvajanju oziroma upoštevanju teh pravil ravnanja v okviru skupne kmetijske politike; poleg tega podpira in poziva, da se vključi civilna družba, podprejo zlasti ženske, združenja malih kmetov in skupnosti proizvajalcev, da bi zagotovili zanesljivo preskrbo s hrano in samozadostnost pri preskrbi z njo;
60. je zelo zaskrbljen, ker je v veliko primerih vojaški in obrambni proračun višji od proračuna za kmetijstvo in hrano;
61. meni, da so mali kmetje temelj kmetijskega razvoja; opozarja na nekatere najresnejše probleme, s katerimi se soočajo mali kmetje v državah v razvoju, kot so dostop do trga, zemlja, izobrazba, financiranje, vložki in tehnologija; ponovno poudarja pomen razvoja podeželske infrastrukture in naložb v majhne kmetije ter tradicionalnih načinov proizvodnje, prilagojenih glede na okolje, z majhnimi vložki;
62. ob upoštevanju, da je pomemben dejavnik v svetovni proizvodnji hrane pomanjkanje trgovine z živili, ugotavlja, da se je po podatkih Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo svetovna proizvodnja riža v letu 2007 povečala, trgovina z rižem pa je upadla;

63. meni, da bi še večja in neregulirana liberalizacija trgovine s kmetijskimi proizvodi povzročila nadaljnje zviševanje cen hrane in še večja nihanja cen; poudarja, da bi to najbolj vplivalo na najbolj ranljive države v razvoju, ki uvažajo hrano; slednjič poudarja, da pravila svetovne trgovine nikakor ne smejo biti v nasprotju s pravico držav ali regij, da podpirajo svoje kmetijstvo in zagotovijo zanesljivo preskrbo s hrano za prebivalstvo;
64. meni, da politike odpiranja trga za kmetijske proizvode v okviru STO in dvostranskih prostotrgovinskih sporazumov bistveno prispevajo k vse manjši zanesljivosti preskrbe s hrano v številnih državah v razvoju ter v okviru sedanje svetovne krize pri preskrbi s hrano; poziva Komisijo, naj glede na to ponovno preuči svoj pristop prostega trga v trgovini s kmetijskimi proizvodi;
65. poziva države velike izvoznice hrane (Brazilija, Argentina, Tajska itd.), naj ravnajo kot zanesljivi dobavitelji osnovnih živil ter naj se izognejo omejitvam izvoza, ki bi lahko imele pogubne posledice, zlasti za revne države v razvoju, ki so uvoznice hrane;
66. je zaskrbljen zaradi sedanje svetovne finančne krize, ki bi lahko povzročila zmanjšanje razpoložljivih sredstev za državno pomoč razvoju; poziva Komisijo, naj preuči posledice finančne krize za področje pomoči razvoju ter naj nadaljuje z načrtovanjem predlogov za podporo kmetijstvu v najrevnejših državah;
67. ugotavlja, da sodi svetovna kriza zaradi pomanjkanja hrane med največje grožnje miru in varnosti po svetu; v zvezi s tem pozdravlja nedavna prizadevanja Komisije, da bi raziskala načine za reševanje vprašanja zanesljive svetovne preskrbe s hrano; poziva države članice, naj podprejo take pobude na nacionalni in lokalni ravni;

Raziskave in razvoj

68. ponovno izraža svojo zavezanost naložbam v tehnologijo in inovacije v kmetijstvu in kmetijski proizvodnji;
69. poudarja pomen študije, financirane iz javnih sredstev, namenjene zanesljivi preskrbi s hrano in ne enostranskim interesom industrije; spodbuja tudi naložbe v raziskave novih specifičnih tehnologij in obsežnih kmetijskih sistemov, ki služijo dolgoročni zanesljivi preskrbi s hrano; pri tem poudarja vodilno vlogo, ki bi jo na primer na tem področju lahko imela tehnološka platforma EU za raziskovanje ekološkega kmetijstva;
70. poudarja pomen raziskav, pa tudi širjenja znanja, pridobljenega z raziskavami, do kmetij s pomočjo učinkovite kmetijske svetovalne službe, zlasti v državah v razvoju; poziva k povečanju kmetijskih raziskav in pridobivanju novega znanja;
71. je zaskrbljen, ker bo lahko poudarjanje navzkrižne skladnosti v EU škodovalo raziskavam kmetijske proizvodnje in svetovanju; poudarja, da je potrebno oboje;
72. poziva k hitrejšemu programu raziskav in razvoja na področju sonaravnega, okolju prilagojenega in energetske učinkovitega kmetijstva; spodbuja države članice, naj podprejo raziskave za povečanje produktivnosti glede na uporabo v kmetijstvu; se zaveda zaskrbljenosti potrošnikov v EU;

Trajnostno svetovno kmetijstvo

73. je zaskrbljen zaradi spreminjanja vremenskih vzorcev, ki jih povzročajo podnebne spremembe, zaradi česar bodo po predvidevanjih suše in poplave pogostejše ter bodo negativno vplivale na donos pridelka ter predvidljivost svetovne kmetijske proizvodnje;
74. je zaskrbljen, da bi izvajanje predlogov za nadaljnje zmanjšanje toplogrednih plinov v Evropski uniji lahko škodljivo vplivalo na pridelavo hrane v EU, zlasti na živinorejo;
75. se zaveda, da je treba izboljšati energijsko učinkovitost kmetijskega sektorja, ki ustvarja velik delež skupnih emisij CO₂;
76. meni, da bi lahko povečanje proizvodnje biogoriv in bioenergije pozitivno vplivalo na kmetijski sektor in na živilskopredelovalni sektor, ki trpita zaradi visokih cen vhodnih surovin, kot so gnojila, pesticidi in dizelsko gorivo, pa tudi stroški prevoza in predelave;
77. priznava, da kmetijski sektor podpira preživetje večine prebivalstva v številnih državah v razvoju ter tako spodbuja te države, da razvijejo mehanizem stabilnih in preglednih kmetijskih politik, ki bodo zagotavljale dolgoročno načrtovanje in trajnostni razvoj;
78. poziva Komisijo, naj tesno spremlja učinke večje proizvodnje bioenergije v Evropski uniji in tretjih državah v zvezi s spremembo rabe zemljišč, cenami hrane in dostopom do živil;
79. ponavlja, da spodbude za trajnostno pridelavo energetskih rastlin ne bi smele ogroziti proizvodnje hrane;
80. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo raziskave ter razvoj za preprečevanje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, ki vključujejo tudi raziskave naslednje generacije biogoriv, zlasti uporabo energetskih rastlin z velikim donosom, okolju neškodljivih in kolikor je le mogoče učinkovitih gnojil, novih kmetijskih tehnologij s čim manjšimi negativnimi vplivi na rabo tal, razvoj novih rastlinskih vrst, odpornih na spremembe vremenskih pojavov in s tem povezanih bolezni, ter raziskave načinov uporabe odpadkov v kmetijstvu;
81. je prepričan, da so potrebne nadaljnje raziskave na področju kmetijstvu, da se poveča trajnostna produktivnost kmetij, in poziva države članice, naj v celoti izkoristijo priložnosti, ki jih v tem smislu ponuja sedmi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj, ter sprejmejo ukrepe, ki bodo povečali kmetijsko proizvodnjo na trajnosten in energijsko učinkovit način;
82. naroči predsedniku, naj to resolucijo pošlje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Učinkovita in zanesljiva preskrba z varno in bogato hrano je v tem trenutku ključna prednostna naloga na ravni EU in na svetovni ravni.

Vendar je že pred sedanjimi težavami, ki so nastale zaradi visokih cen hrane, več kot 860 milijonov ljudi po svetu trpelo zaradi dolgotrajne lakote in podhranjenosti. Stanje se je poslabšalo z izjemno in nepredvideno svetovno podražitvijo hrane v letu 2006, zaradi česar se danes dodatnih 100 milijonov ljudi sooča z dolgotrajno lakoto in revščino.

Do omenjene podražitve hrane je prišlo po desetletjih realnega zniževanja cen hrane. Kljub sprostitev nekaterih svetovnih cen blaga strokovnjaki napovedujejo, da bodo cene hrane ostale na sorazmerno višji ravni kot v preteklosti ter da so potrebni kratko-, srednje- in dolgoročni ukrepi, da se zagotovi zanesljivost svetovne proizvodnje hrane ter da se pomaga najbolj ranljivim skupinam prebivalstva pri zanesljivi oskrbi osnovnih prehrabnih potreb.

Med septembrom 2006 in februarjem 2008 so se svetovne cene osnovnih kmetijskih proizvodov dvignile za 70 %, izraženo v dolarjih.

Svetovne zaloge hrane so prav tako kritično nizke. Po drugi svetovni vojni so zaloge hrane zadoščale za eno leto; leta 2003 je bilo zalog le še za 133 dni in leta 2008 za 40 dni.

Medtem ko strokovnjaki napovedujejo, da se je pretekli trend upadanja cen na svetovnem kmetijskem trgu – imenovan tudi „agricultural treadmill“ – končal, pa bodo nihanja cen na svetovnem kmetijskem trgu verjetno večja. Ta nihanja cen bodo privedla do močnih nihanj v cenah hrane in dohodkih v kmetijstvu, kar bo otežilo prizadevanja za zagotovitev stalne preskrbe s hrano po razumnih cenah.

Ključni izziv za oblikovalce politik je oblikovanje kmetijskih in prehranskih politik, ki bodo zadovoljile potrebe rastočega svetovnega prebivalstva, ki naj bi se do leta 2050 povečalo za 40 %, svetovno povpraševanje po hrani pa naj bi se do takrat podvojilo.

Kratkoročno bi se bilo treba osredotočiti na iskanje načina, kako omiliti najhujše posledice podražitve hrane na najrevnejše prebivalce sveta. Sklad milijarde evrov, ki ga je predlagala Evropska komisija za pomoč državam v razvoju pri nakupu semen in gnojil, je del tega kratkoročnega odziva. Vendar je potrebnih več srednje- in dolgoročnih ukrepov za zagotovitev zanesljive preskrbe s hrano, zlasti v državah v razvoju. V ta namen se bo treba osredotočiti na razvoj kmetijstva, kmetijske raziskave in kmetijske svetovalne službe v teh državah, pri čemer je treba najti načine, kako pospešiti kmetijsko proizvodnjo v regijah, kjer se lahko prideluje hrana.

Ukrepanje je nujno s političnega vidika, saj je zaradi dražje hrane v mnogih državah v razvoju prišlo do izgredov in političnih nemirov.

ZN napoveduje, da bo gibanje cen hrane za več let zavrlo doseganje razvojnih ciljev tisočletja, v skladu s katerimi naj bi do leta 2015 prepolovili število ljudi, ki trpijo zaradi lakote in podhranjenosti.

Poleg tega obstaja nevarnost, da razvite države zaradi svetovne finančne in bančne krize ne bi izpolnile svojih obveznosti v zvezi s pomočjo državam v razvoju. Po mnenju poročevalke bi to bilo obžalovanja vredno.

Višje cene hrane so resno ogrozile proračune za pomoč v hrani, saj je potrebno močno povečanje financiranja za nakup najnujnejših pošiljk hrane.

Posledice višjih cen blaga so še poslabšali ukrepi držav izvoznic hrane, ki so v skrbi za domačo preskrbo s hrano uvedle izvozne dajatve in omejitve na izvoz hrane.

Treba je omeniti tudi, da državam v razvoju nikakor ne bo uspelo zagotoviti zanesljive preskrbe s hrano za svoje hitro rastoče prebivalstvo z domačo proizvodnjo, povečane potrebe držav v razvoju po uvozu hrane pa bo mogoče zadovoljiti le, če bodo industrializirane države proizvedle in izvozile več hrane.

To bo zahtevalo izboljšanje produktivnosti v kmetijstvu, ki ga bo težko doseči. Po zeleni revoluciji v šestdesetih in sedemdesetih letih dvajsetega stoletja se je rast produktivnosti v kmetijstvu upočasnjevala.

Razsežnosti podražitve hrane ter ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem, ki jo je povzročilo, so bile v glavnem nepredvidene. To kaže na potrebo po informacijskem sistemu na globalni ravni, ki bo spremljal proizvodnjo, porabo in količine zalog ter dovolj zgodaj opozoril na močne spremembe v količinah zalog hrane.

EU je največja darovalka pomoči na svetu, saj prispeva 60 % vse razvojne pomoči. Njen edinstven položaj ji omogoča, da vpliva na sedanjo krizo z večjo skladnostjo med svojimi trgovinskimi, kmetijskimi in razvojnimi politikami ter prevzame vodilno vlogo v svetu pri soočanju s temeljnimi vzroki krize v zanesljivi preskrbi s hrano. V osemdesetih letih dvajsetega stoletja je bilo približno 17 % razvojne pomoči namenjene kmetijstvu, leta 2006 pa samo še 3 %.

Politika EU za zanesljivo preskrbo s hrano je obravnavana v členu 33(39) Rimske pogodbe, kjer so določeni naslednji notranji cilji skupne kmetijske politike:

- povečati kmetijsko produktivnost s spodbujanjem tehnološkega napredka in zagotoviti optimalno rabo dejavnikov proizvodnje, zlasti delovne sile;
- zagotoviti dostojen življenjski standard za kmete;
- stabilizirati trge;
- zagotoviti redno preskrbo;
- zagotoviti razumne cene za potrošnike.

Poročevalka želi izpostaviti vlogo kmetijske politike pri zagotavljanju zanesljive preskrbe s hrano za državljane, zlasti glede vprašanja, kako skupna kmetijska politika zadovoljuje potrebe po zanesljivi preskrbi s hrano v EU in kako vpliva na svetovne politike zanesljive preskrbe s hrano.

Poročilo obravnava, kako je vrsta reform skupne kmetijske politike preusmerila poudarek evropskega kmetijstva od količine h kakovostni proizvodnji ter kako se to ujema z novim

zaskrbljujočim stanjem v zanesljivi svetovni preskrbi s hrano.

Sistematski pregled skupne kmetijske politike priznava nov položaj z odpravo prahe in ponovno uvedbo proizvodnje na teh zemljiščih. Vendar pa prizadevanja za sprostitev omejitev pri proizvodnji mleka v času pred odpravo kvot niso tako ambiciozna. V sistematskem pregledu ni zadostno obravnavana realnost zanesljive preskrbe s hrano, ki mora biti jasno izpostavljena v vsaki prihodnji spremembi skupne kmetijske politike po letu 2013. V ospredju mora biti zagotovitev temeljne proizvodnje hrane v EU ter zadovoljitev povečanega svetovnega povpraševanja po hrani.

Obravnavani so izzivi, ki jih prinašajo podnebne spremembe, kajti od kmetijstva se zahteva, da bo prispevalo k ukrepom za ublažitev sprememb. Vendar pa ukrepi za povečanje površin za kmetijsko obdelavo, zaradi česar se krčijo gozdovi, dodatno močno prispevajo k podnebnim spremembam. Poleg tega bodo podnebne spremembe dolgoročno negativno vplivale na svetovno proizvodnjo hrane.

V poročilu je obravnavano tudi sporno vprašanje rabe zemljišč in vprašanje nasprotujočih si ciljev politik. Ali lahko svet zadovolji potrebam po razvoju alternativnih obnovljivih virov energije, ne da bi to vplivalo na svetovne cene hrane? Ali je mogoče uravnorežiti proizvodnjo hrane, krmil in goriva? Bioenergija je glavno gonilo povečanega povpraševanja po žitih in oljnicah v EU.

Okoljska zakonodaja EU, obstoječa in načrtovana, vpliva na proizvodnjo kmetij in poročevalka poziva, naj se ocenijo vsi novi zakonodajni predlogi o zanesljivi preskrbi s hrano.

Treba je dati nov poudarek raziskavam in razvoju v kmetijstvu, da bi premagali izzive preskrbe s hrano. Raziskave je treba osredotočiti zlasti na kompleksna vprašanja omejenih naravnih virov, vključno z vodo in zemljišči, obremenitev okolja, podnebnih sprememb in vedno manjših zalog fosilnih goriv, od katerih je kmetijstvo močno odvisno.

Poročevalka v poročilu predvsem želi osvetliti zapostavljanje kmetijstva v vrsti proračunskih programov za razvojno pomoč ter poziva k preusmeritvi pozornosti na kmetijske politike in programe, ki ustrezajo potrebam držav v razvoju.

Vendar je v EU tudi treba zagotoviti ohranitev in povečanje naložb v raziskave in razvoj v kmetijstvu, kar bo temu sektorju omogočilo premagovanje novih izzivov in izboljšanje produktivnosti.

Za oblikovalce politik je ključnega pomena oblikovanje politik, ki bodo zagotovile, da bodo imeli kmetje v razvitem svetu in državah v razvoju dostojen zaslužek od pridelave hrane. To je ključ do zagotovitve zanesljive pridelave hrane in če trg ne more doseči tega cilja, ga morajo politike.

Višje cene blaga spodbudijo proizvodnjo, vendar je cene blaga v zadnjem času spremljal tudi močan porast vhodnih stroškov v kmetijstvu.

Če pogledamo v prihodnost: skupna kmetijska politika je pripravljena na nove reforme po letu 2013. Premik k nevezanim plačilom se nadaljuje. Poleg tega bo s pregledom proračuna EU za

leto 2009 pregledana vsa poraba in prejemki EU. Proračun skupne kmetijske politike bo brez dvoma natančno pregledan. Pri tej analizi je treba upoštevati vprašanje zanesljive preskrbe s hrano in potrebo po razvoju politik, ki izboljšujejo zanesljivost preskrbe s hrano.

Treba je omeniti tudi, da se bodo propadla pogajanja v STO nekoč ponovno odprla. Ko se bodo, je treba zadostno obravnavati vprašanje zanesljive preskrbe s hrano, zlasti ker je neuspeh pogovorov posledica zaskrbljenosti Indije in Kitajske zaradi posledic naglih porastov uvoza za njihovo podeželsko prebivalstvo.

Pomemben je tudi sporazum v STO, ki bo vzpostavil pravila pravične trgovine in priznal skrb vsake države za zanesljivo domačo preskrbo s hrano.

Postavitev zanesljive preskrbe s hrano v ospredje vsakega prihodnjega dogovora STO lahko da nov zagon pri doseganju sporazuma.

Na splošno so posledice visokih cen hrane za skoraj milijardo revnih, lačnih in podhranjenih ljudi po svetu zelo resne. Vendar so morda prinesle tudi potrebno spodbudo pri ukrepanju za olajšanje težav, začeniši z veliko močnejšim poudarkom na kmetijski proizvodnji in produktivnosti.

6.11.2008

MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ (*)

za Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja

o skupni kmetijski politiki in zanesljivi preskrbi s hrano na svetovni ravni
(2008/2153(INI))

Poročevalec (*): Manolis Mavrommatis

(*) Pridruženi odbori – člen 47 Poslovnika

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker je v državah v razvoju po zadnjih ocenah svetovnih organizacij za boj proti lakoti v tem trenutku ena oseba od petih podhranjena in trpi zaradi dolgotrajne lakote, in ker vsak dan po svetu zaradi lakote in revščine umre več kot 30.000 otrok,
  - B. ker kmetijstvo v državah v razvoju nudi zaposlitev in preživetje več kot 70 % delovne sile, v številnih afriških državah pa več kot 80 %, in so zaradi tega politike za razvoj podeželja nujne za učinkovito odpravljanje revščine in lakote,
  - C. ker v državah v razvoju ženske pridelajo med 60 in 80 % hrane in so odgovorne za polovico svetovne proizvodnje hrane ter ob upoštevanju zelo pomembne vloge žensk pri oskrbi družine ter dejstva, da so ženskam zemlja in sredstva za pridelavo bistveno težje dostopna kot moškim, jih je treba dosledno podpirati in spodbujati,
1. ponovno potrjuje, da je kmetijstvo za države skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) bolj kot ostali sektorji sposobno spodbuditi rast, ki koristi najrevnejšemu kmetijskemu prebivalstvu, kar predstavlja konkretno pomoč pri doseganju prvega razvojnega cilja novega tisočletja, izkoreninjenju skrajne revščine in lakote, ter poudarja, da je zato nujno potrebno ukrepati takoj in spodbuditi večje naložbe v kmetijstvo in razvoj podeželja;

2. poudarja, da mora kmetijski razvoj temeljiti zlasti na pravici do hrane in pravici do proizvodnje hrane ter vsem ljudem omogočati pravico do varne, hranljive in kulturno primerne hrane, pridelane na ekološko sprejemljive in trajnostne načine v okviru samostojne kmetijske strukture;
3. poziva Evropsko unijo, naj prizna pravico držav v razvoju do neodvisnosti pri oskrbi s hrano ter naj jo podpira s ciljnim ukrepi, pri čemer je treba najprej uporabiti in razširiti že razpoložljive strukture in vire, na primer seme, gnojila, sredstva za pridelavo, ter spodbujati regionalno povezovanje;
4. poziva Evropsko unijo, naj kmetijstvo ponovno postavi v središče svojega razvojnega načrta in nameni posebno prednost programom za razvoj kmetijstva, ki vključujejo jasne in izvedljive cilje za zmanjšanje revščine, zlasti ukrepom, ki spodbujajo kmetijstvo z majhnimi kmetijami ter podpirajo pridelavo hrane za lokalne trge z izkoriščanjem lastne raznovrstnosti, s posebnim poudarkom na krepitvi zmogljivosti za male kmete in ženske;
5. poziva vlade držav AKP, naj vključijo kmetijski sektor med svoje politične prednostne naloge, da bi tako izpolnile obvezo iz deklaracije iz Maputa iz leta 2003, da bodo namenile kmetijstvu vsaj 10 % javne porabe; poziva Komisijo, naj jih pri tej nameri spodbuja, zlasti ob vmesnem pregledu desetega evropskega razvojnega sklada;
6. zahteva zlasti takojšnja dodatna finančna sredstva za pomoč v hrani in humanitarno pomoč državam v razvoju z najnižimi dohodki in največjimi potrebami v bližnji prihodnosti; zato pozdravlja pozitivno pobudo za vzpostavitev instrumenta za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju v vrednosti ene milijarde EUR; vendar poziva, naj bosta ta instrument za hrano in kratkoročna pomoč v hrani del širše, dolgoročne politike za naložbe v kmetijstvo;
7. poziva Evropsko unijo, naj združi moči z državami članicami, državami AKP, mednarodnimi organizacijami, regionalnimi razvojnimi bankami in zasebnimi ustanovami, nevladnimi organizacijami in lokalnimi oblastmi, da bi v regionalne programe bolje vključili nove projekte in programske posege za rastoče cene hrane;
8. poziva države AKP, naj spodbujajo boljše usklajevanje in večje vključevanje vlad, lokalnih oblasti ter nacionalnih in regionalnih parlamentov v postopke odločanja o kmetijski politiki in zanesljivi preskrbi s hrano ter omogočajo večje vključevanje civilne družbe in kmetijskih organizacij;
9. poziva k ukrepom za izboljšanje usposabljanja, da bi tako mladim omogočili doseganje višje izobrazbe na področju kmetijstva, vključno z usposabljanjem o izpolnjevanju sanitarnih in fitosanitarnih standardov EU, ter k ustvarjanju novih zaposlitvenih možnosti za diplomante kmetijskih programov, z namenom zmanjšati revščino in migracijo s podeželja v mesta ter za preprečevanje migracije kot bega možganov iz držav v razvoju v razvite države;
10. poziva Svet in Komisijo, naj v tesnem sodelovanju z državami AKP namenita prednost vprašanju vpliva evropskih izvoznih subvencij za kmetijske proizvode Unije na države AKP ter naj se ob upoštevanju danih obveznosti glede tega zavežeta poiskati konkretne in trajne odgovore, da bi preprečili dumping;

11. opozarja na kodeks dobrega ravnanja pri preprečevanju in upravljanju prehranske krize 2008, ki ga je pripravila mreža za preprečevanje prehranske krize (FCPN), ter poziva k izvajanju oziroma upoštevanju teh pravil ravnanja v okviru skupne kmetijske politike; poleg tega podpira in poziva, da se vključi civilna družba, podprejo zlasti ženske, združenja malih kmetov in skupnosti proizvajalcev, da bi zagotovili varnost hrane in lastno oskrbo z njo;
12. opozarja Svet in Komisijo, da so agrogoriva le delna in začasna rešitev za problematiko vpliva prometa na globalno segrevanje ter izčrpanost zalog nafte, ter ju zato poziva, naj proizvodnjo agrogoriv na evropski ravni dovolita le, če so upoštevana stroga merila trajnosti ter če to ne predstavlja konkurence živilom.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	5.11.2008
Izid končnega glasovanja	+: 29 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Corina Crețu, Nirj Deva, Alexandra Dobolyi, Beniamino Donnici, Fernando Fernández Martín, Juan Fraile Cantón, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknaš Uca, Johan Van Hecke, Anna Záborská, Jan Zahradil, Mauro Zani
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Csaba Őry, Renate Weber, Gabriele Zimmer

2.12.2008

MNENJE ODBORA ZA ZUNANJE ZADEVE

za Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja

o skupni kmetijski politiki in zanesljivi preskrbi s hrano na svetovni ravni
(2008/2153(INI))

Pripravljaivec mnenja: Bastiaan Belder

POBUDE

Odbor za zunanje zadeve poziva Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da je zanesljiva preskrba s hrano ključna svetovna prednostna naloga; meni, da je osnova zanjo kmetijska proizvodnja;
2. meni, da je skupna kmetijska politika pomemben dejavnik politike za zanesljivo preskrbo s hrano na svetovni ravni;
3. meni, da lahko skupna kmetijska politika odigra pomembno vlogo v zunanjih zadevah Evropske unije in razvojni politiki, zlasti pri zunanji politiki za zanesljivo preskrbo s hrano; meni, da poleg tega, da zagotavlja proizvodnjo hrane v Evropski uniji, lahko skupna kmetijska politika prispeva k zadovoljevanju splošnega povečanega povpraševanja po hrani;
4. ugotavlja, da oboroženi konflikti zelo negativno vplivajo na proizvodnjo hrane in njeno dostopnost; izraža zaskrbljenost zaradi resnih posledic, ki jih ima nagnjenost h konfliktom na zanesljivost preskrbe s hrano, na primer zaradi množičnega preseljevanja, ohromitve kmetijske proizvodnje in škodljivih posledic za osnovno infrastrukturo;
5. meni, da je bistvenega pomena preprečiti razdiralno konkurenčno pehanje za skromnimi viri hrane; zato poziva k učinkovitejšemu usklajevanju EU z nevladnimi organizacijami, organizacijo za prehrano in kmetijstvo ter drugimi mednarodnimi agencijami na tehnični ravni ter z organizacijo združenih narodov na politični ravni, da se spodbudi pravičen dostop do svetovnih virov hrane ter da se poveča proizvodnja hrane v ključnih državah v razvoju, ob doslednem upoštevanju biotske raznovrstnosti in kriterijev trajnostnega

razvoja;

6. poziva EU, naj pomaga državam s tveganjem za konflikte oblikovati lastne trdne kmetijske politike, ki temeljijo na lahki dostopnosti surovin, kakovostnem izobraževanju in ustreznem financiranju ter na zanesljivi infrastrukturi; meni, da bi morala biti pomoč EU usmerjena v izboljšanje samozadostnosti pri oskrbi s hrano v državah v razvoju prejemnicah, s čimer bo bolj zanesljiva regionalna preskrba s hrano ter boljša dostopnost hrane za najrevnejše družbene skupine;
7. ugotavlja, da nekatera gospodarstva v vzponu načrtujejo najem velikih zemljišč v revnejših predelih Afrike in Azije za pridelavo hrane, ki bi jo potem poslala na svoja tržišča, s čimer bi bila njihova preskrba s hrano bolj zanesljiva; meni, da bi morala EU skupaj z organizacijo za prehrano in kmetijstvo ta pojav resno obravnavati kot glavno grožnjo za zanesljivo preskrbo s hrano ter učinkovito kmetijsko politiko v državah gostiteljicah;
8. meni, da porast cen hrane in pospešeni razvoj na področju biotehnologije ne bi smela povzročiti ekološko manj občutljivega odnosa do uporabe gensko spremenjene hrane.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	1.12.2008
Izid končnega glasovanja	+: 25 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Christopher Beazley, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Monika Beňová, André Brie, Marco Cappato, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Ioan Mircea Pașcu, Flaviu Călin Rus, István Szent-Iványi, Charles Tannock
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikiienė, Tunne Kelam

13.11.2008

MNENJE ODBORA ZA MEDNARODNO TRGOVINO

za Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja

o skupni kmetijski politiki in zanesljivi preskrbi s hrano na svetovni ravni
(2008/2153(INI))

Poročevalec: Béla Glattfelder

POBUDE

Odbor za mednarodno trgovino poziva Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da je zanesljivost preskrbe s hrano v Evropi in svetu vedno bolj ogrožena zaradi velikih nihanj cen hrane, kar se je nedavno izrazilo z velikim zvišanjem cen, potem ko so se cene 30 let realno zniževale; poudarja, da so s tem tako v državah v razvoju kot v razvitih državah najbolj prizadete najrevnejše skupine prebivalstva;
2. ocenjuje, da je zadnje nenadno povišanje cen predvsem moč razložiti s strukturnim naraščanjem svetovnega povpraševanja po kmetijskih proizvodih, povezanim z rastjo prebivalstva, spremembami prehrabnenih navad, intenzivnejšo proizvodnjo agrogoriv ter neugodnim dogajanjem, kot so slabe letine in špekulacije na svetovnih trgih, kar povzroča velike probleme revnejšim skupinam prebivalstva v Evropi, še bolj pa v revnih državah po svetu; zato poudarja, da ta kriza ne bo samo prehodnega značaja ter da je nujno potreben odgovor na svetovni ravni in na dolgi rok;
3. poudarja, da je lahko zadovoljevanje osnovnih potreb prebivalstva, predvsem po hrani in vodi, vzrok konfliktov; ugotavlja, da se bodo z rastjo svetovnega prebivalstva, ki se bo po ocenah do leta 2050 povečalo za 3 milijarde ljudi, take napetosti v vseh delih sveta še zaostriale; zato poziva, naj se pri pripravi kmetijske politike v prihodnje upošteva tudi ta geostrateški dejavnik;
4. poudarja, da je zaradi tega izziva pri oskrbi s hrano treba povečati proizvodnjo hrane, da bi zadovoljili vse večje povpraševanje, pri čemer je treba proizvajati bolje, z manjšimi stroški in na bolj trajnosten način; meni, da je za doseg tega cilja treba ponovno natančno preučiti javne politike, da bi izboljšali metode proizvodnje in gospodarjenja z zalogami ter

ureditev svetovnih trgov;

5. ob upoštevanju, da je pomemben dejavnik v svetovni proizvodnji hrane pomanjkanje trgovine z živali, ugotavlja, da se je po podatkih Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo svetovna proizvodnja riža v letu 2007 povečala, trgovina z rižem pa upadla;
6. meni, da bi še večja in neregulirana liberalizacija trgovine s kmetijskimi proizvodi povzročila nadaljnje zviševanje cen hrane in še večja nihanja cen; poudarja, da bi to najbolj vplivalo na najbolj ranljive države v razvoju, ki uvažajo hrano; poleg tega poudarja, da pravila svetovne trgovine nikakor ne smejo biti v nasprotju s pravico držav ali regij, da podpirajo svoje kmetijstvo in zagotovijo zanesljivo preskrbo s hrano za prebivalstvo;
7. meni, da politike odpiranja trga za kmetijske proizvode v okviru STO in dvostranskih prostotrgovinskih sporazumov bistveno prispevajo k vse manjši zanesljivosti preskrbe s hrano v številnih državah v razvoju ter v okviru sedanje svetovne krize pri preskrbi s hrano; poziva Komisijo, naj glede na to ponovno preuči svoj pristop prostega trga v trgovini s kmetijskimi proizvodi;
8. poziva države velike izvoznice hrane (Brazilija, Argentina, Tajska itd.), naj ravnajo kot zanesljivi dobavitelji osnovnih živil ter naj se izognejo omejitvam izvoza, ki bi lahko imele pogubne posledice, zlasti za revne države v razvoju, ki so uvoznice hrane;
9. vztraja, da mora EU sodelovati pri vzpostavitvi ravnovesja med ponudbo hrane in povpraševanjem po njej v svetu ter da je za to potrebno sodelovanje vseh oblik kmetijstva; ravno tako meni, da mora EU zagotoviti zanesljivost svoje oskrbe s hrano z ohranjanjem temeljnih načel in ciljev skupne kmetijske politike (SKP): razumne cene, zagotavljanje redne preskrbe, stabiliziranje trgov, zagotavljanje primernega življenjskega standarda in večje produktivnosti s tehnološkim napredkom in boljšimi pridelki ter oblikovanje varnostne mreže za odziv na krizne razmere, kot so današnje;
10. obžaluje, da novi ukrepi, ki jih predlaga Komisija v okviru sistematskega pregleda SKP, v zadostni meri ne upoštevajo izkušenj iz sedanje krize glede preskrbe s hrano;
11. poziva Komisijo, naj proizvodnjo agrogoriv usmeri na uporabo tehnologije druge generacije, da se prepreči zmanjšanje preskrbe s hrano, ter naj pregleda in prilagodi cilje za proizvodnjo agrogoriv glede na jasno opredeljena ekonomska, socialna in okoljska merila;

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	5.11.2008
Izid končnega glasovanja	+: 27 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Kader Arif, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Béla Glattfelder, Ignasi Guardans Cambó, Jacky Hénin, Caroline Lucas, Erika Mann, Helmuth Markov, David Martin, Vural Öger, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Peter Šťastný, Gianluca Susta, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Iuliu Winkler, Corien Wortmann-Kool
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Bastiaan Belder, Ole Christensen, Albert Deß, Eugenijus Maldeikis, Javier Moreno Sánchez, Zbigniew Zaleski
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Sepp Kusstatscher, Michel Teychenné

3.12.2008

MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO

za Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja

o skupni kmetijski politiki in varni preskrbi s hrano na svetovni ravni
(2008/2153(INI))

Poročevalka: Silvia-Adriana Țicău

POBUDE

Odbor za industrijo, raziskave in energetiko poziva Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja pomen celovitega pogleda na naraščanje cen hrane, ki upošteva naraščanje cen energije za končne potrošnike, močnejše vremenske pojave in povečano povpraševanje po energiji zaradi povečanja svetovnega prebivalstva, ter poziva Komisijo, naj nadalje razišče možne povezave med visokimi cenami hrane in naraščajočimi cenami energije, zlasti za gorivo;
2. ugotavlja, da sodi svetovna kriza zaradi pomanjkanja hrane med največje grožnje miru in varnosti po svetu; v zvezi s tem pozdravlja nedavna prizadevanja Komisije, da bi raziskala načine za reševanje vprašanja svetovne varnosti preskrbe s hrano; poziva države članice, naj podprejo take pobude na nacionalni in lokalni ravni;
3. se zaveda, da je treba izboljšati energijsko učinkovitost kmetijskega sektorja, ki ustvarja velik delež skupnih emisij CO₂;
4. meni, da bi lahko povečanje proizvodnje biogoriv in bioenergije pozitivno vplivalo na kmetijski sektor in na živilskopredelovalni sektor, ki trpita zaradi visokih cen vhodnih surovin, kot so gnojila, pesticidi in dizelsko gorivo, pa tudi stroški prevoza in predelave;
5. priznava, da kmetijski sektor podpira preživetje večine prebivalstva v številnih državah v razvoju ter tako spodbuja te države, da razvijejo mehanizem stabilnih in preglednih kmetijskih politik, ki bodo zagotavljale dolgoročno načrtovanje in trajnostni razvoj;
6. poziva Komisijo, naj tesno spremlja učinke večje proizvodnje bioenergije v EU in v tretjih državah v zvezi s spremembo rabe zemljišč, ceno hrane in dostopom do živil;

7. ponavlja, da spodbude za trajnostno pridelovanje energetskih rastlin ne bi smele ogroziti proizvodnje hrane;
8. poudarja, da je treba doseči ravnotežje med trajnostnimi merili za biogoriva, ki bi na eni strani omogočalo preprečitev negativnih učinkov večje proizvodnje bioenergije na biotsko raznovrstnost, cene živil in vzorce rabe tal, na drugi strani pa ne ogrožalo obetov za doseganje ciljev s področja obnovljivih virov energije do leta 2020;
9. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo raziskave in razvoj za preprečevanje podnebnih sprememb in za prilagoditev na podnebne spremembe; med drugim naj vsebujejo raziskave naslednje generacije biogoriv, zlasti uporabo energetskih rastlin z velikim donosom, okolju neškodljivih in kolikor je le mogoče učinkovitih gnojil, novih kmetijskih tehnologij s čim manjšimi negativnimi vplivi na rabo tal, razvoj novih rastlinskih vrst, odpornih na spremembe vremenskih pojavov in s tem povezanih bolezni, ter raziskave ukrepov za uporabo odpadkov v kmetijstvu;
10. je prepričan, da so potrebne nadaljnje kmetijske raziskave, da se poveča trajnostna produktivnost kmetij, in poziva države članice, naj v celoti izkoristijo priložnosti, ki jih v tem smislu ponuja sedmi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj, ter sprejmejo ukrepe, ki bodo povečali kmetijsko proizvodnjo na trajnosten in energijsko učinkovit način.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	2.12.2008
Izid končnega glasovanja	+: 39 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Jerzy Buzek, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Dragoş Florin David, Den Dover, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, David Hammerstein, Erna Hennicot-Schoepges, Mary Honeyball, Ján Hudacký, Werner Langen, Anne Laperrouze, Pia Elda Locatelli, Eluned Morgan, Antonio Mussa, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Aldo Patriciello, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Adina-Ioana Vălean
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Gabriele Albertini, Alexander Alvaro, Pierre Pribetich, John Purvis, Silvia-Adriana Țicău, Vladimir Uručev

D(2008) 64227

Neil Parish
predsednik
Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja

Zadeva: Osnutek poročila o skupni kmetijski politiki in zanesljivi preskrbi s hrano na svetovni ravni (2008/2153(INI)) Odbora AGRI (poročevalka Mairead McGuinness)

Spoštovani predsednik,

zgoraj navedeno poročilo je vzbudilo veliko zanimanje v Odboru za proračun. Veliko proračunskih vidikov se je že obravnavalo v nedavnem poročilu Odbora za razvoj o ustanovitvi instrumenta za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju, ki ga je pripravil Gay Mitchell, nedavno usklajevanje proračuna z dne 21. novembra pa je pomenilo preboj za instrument za hrano. Zato pripombe sporočamo v pismu in ne v uradnem mnenju.

V celoti podpiramo večino ugotovitev v osnutku poročila Mairead McGuinness, zlasti v zvezi z odpravo vseh izvoznih nadomestil do leta 2013 in nadaljnjo izvedbo reform v skladu s sporazumi STO. Rad bi opozoril le na nekatere glavne proračunske vidike, povezane s poročilom:

1. Evropski parlament in Svet sta se dogovorila o financiranju hitrega odzivanja na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju (**instrument za hrano**) v triletnem obdobju pod razdelkom 4 (EU kot globalni partner) večletnega finančnega okvira v znesku 1 milijarde EUR, ki se bo v triletnem obdobju razdelil na naslednji način: 262 milijonov EUR za leto 2008, 568 milijonov EUR za leto 2009 in 170 milijonov EUR za leto 2010, denar pa se bo pridobil večinoma s prerazporejanjem sredstev iz instrumenta za stabilnost, instrumenta prilagodljivosti in rezerve za nujno pomoč. V ta namen bo v letu 2008 v proračun za rezervo za nujno pomoč vključen dodaten znesek 240 milijonov EUR v dodeljenih sredstvih, dodana pa bo tudi proračunska vrstica za instrument za hrano. Zneska 490 milijonov EUR v dodeljenih sredstvih in 450 milijonov EUR v plačilih bosta za leto 2009 vključena v proračunsko postavko za instrument za hrano.

Predvideni znesek plačil za instrument za hrano naj bi znašal 450 milijonov EUR v letu 2009, 350 milijonov EUR v letu 2010 in 200 milijonov EUR v letu 2011 ter v naslednjih letih, če bo proračunski organ v okviru posameznih letnih proračunskih postopkov te zneske odobril.

2. Hkrati je bila Komisija pozvana, naj zagotovi doslednost in dopolnjevanje instrumenta za hrano v okviru **Evropskega razvojnega sklada**.

3. Prav tako je treba zagotoviti **doslednost** glede prispevkov EU za **Svetovni program za hrano** in druge programe Združenih narodov na področju kmetijstva in zanesljive preskrbe s hrano. Skupna izjava, ki je bila dogovorjena med usklajevalnim sestankom, je poudarila, da je izredno pomembno izboljšati **preglednost** pomoči Skupnosti na splošno.

4. V zvezi z odstavkom 28 poročila Mairead McGuinness želim opozoriti, da je bil v mnenju Odbora za proračun z dne 24. septembra 2008 za Odbor za razvoj izglasovan predlog spremembe o pomembnosti lažjega dostopa do mikrokreditov za male kmete v državah v razvoju, ki jih je prizadela kriza. Ta instrument za mikrokredite je treba razviti po analogiji z obstoječimi instrumenti (instrument za financiranje razvojnega sodelovanja in Evropski razvojni sklad), namenjen pa je spodbujanju proizvodnje.

S spoštovanjem,

Reimer Böge

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	8.12.2008
Izid končnega glasovanja	+: 17 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Luis Manuel Capoulas Santos, Joseph Daul, Carmen Fraga Estévez, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Stéphane Le Foll, Véronique Mathieu, Rosa Miguélez Ramos, Neil Parish, Agnes Schierhuber, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Milan Horáček, Astrid Lulling, Jan Mulder, Maria Petre, Kyösti Virrankoski